

سالروز وفات حضرت ام البنین

حضرت ام البنین یکی از از مادران نمونه تاریخ قلمداد می شود و تا هستی بر جاست و صفات حضرت عباس(ع) بر زبان ها جاری است

سالروز وفات حضرت ام البنین/ مادر حضرت عباس (ع) که بود

حضرت ام البنین یکی از از مادران نمونه تاریخ قلمداد می شود و تا هستی بر جاست و صفات حضرت عباس(ع) بر زبان ها جاری است سخن از مادرش ام البنین هم می شود، چرا که درس ادب، ولایتمداری، عشق به ممنوع و آشنایی با دردهای زمان از جمله درس هایی بود که چهار پسر ام البنین در مکتب مادر آموختند و با آنها جاودانه شدند. خورشید همواره در چشمان مادرانی طلوع می کند که به دوردست ها خیره شده اند و برای فرداها مردان و زنانی می پروراند تا در زمین، این امانت الهی جانشین آسمانی باشند. دامن تربیت مادران مهد پرورش انسان های پاک و خدایی است. یکی از مادران برجسته تاریخ "ام البنین، فاطمه کلابیه" است که زندگی او مالا مال از عشق به ولایت و امامت بوده و در تربیت فرزندان دلیر و شجاع و با ادب چون عباس بن علی (ع) بسیار موفق بوده است. تولد و رشد او در خاندان با اصالت و شجاع، صفات و ویژگی های فردی این بانو و صبر و بردباری در خانه امامت و تربیت فرزندی که همگی پیرو امام خویش بوده و تا آخرین لحظات زندگی خویش دست از ولایت نکشیدند و پیام رسانی و مبارزه سیاسی این بانوی کریمه همه و همه نشان از مجد و عظمت وی دارد.

مادر بزرگوار حضرت ابوالفضل نامش فاطمه، کنیه اش ام البنین، نام پدر حژام و برخی گفته اند حرام و برخی گفته اند خله، نام مادرش شهامه و برخی گفته اند لیلی. مورخان سال ولادت او را یادآوری نکرده اند لکن متذکر شده اند که تولد پسر ارشد وی عباس در سال 26 هجری بوده در نتیجه وقوع ولادت ام البنین را حدود 5 سال پس از هجرت تخمین می زنند.

ده سال پس از رحلت حضرت رسول(ص) و حضرت فاطمه(س) بنا بر وصیت خود حضرت فاطمه(س) حضرت علی (ع) در پی انتخاب همسر دیگری بود. برادرش عقیل را که در علم نسب شناسی وارد بود و قبایل و تیره های گوناگون و خصلت ها و خصوصیات اخلاقی و روحی آنان را خوب می شناخت طلبید از عقیل خواست که برایم همسری پیدا کن شایسته و از قبیله ای که اجدادش از شجاعان و دلیرمردان باشند..

عقیل یکی از کسانی بود که تفکر و گفته اش در علم انساب حجت بوده. عقیل بانو ام البنین از خاندان بنی کلاب را که در شجاعت بی مانند بود برای حضرت انتخاب کرد و حضرت علی(ع) این انتخاب را پسندید و عقیل را به خواستگاری نزد پدر ام البنین فرستاد. ام البنین دختری پاکدل و با تقوا بود. وی شرافت خانوادگی و اصالت ذاتی و پاکی فطری را یکجا به همراه داشت. زندگانی ام البنین همواره با بصیرت و نور دانش همراه بود و این ویژگی والا در جای جای کتب تاریخی ذکر شده است و ما را با عظمت این بانوی عالمه و فاضله آشنا می سازد.

حضرت ام البنین، امیرالمومنین(ع) را تنها همسر خود نمی دانست او را ولی و امام خود می دانست این نهایت بینش و بصیرت و علم و دانایی است که محور زندگی فردی امام و مولای او باشد. ام البنین (س) که از دامان خاندانی ادب پرور برخاسته بود در محضر اسوه ادب - علی(ع)- آن را بارور ساخت و الهی گردانید. او در پیشگاه خدا ادب بندگی نگاه می داشت و نسبت به مردم فروتن بود؛ ولی بزرگترین نمود ادب او در برابر علی(ع) و فاطمه(س) و فرزندان معصوم (ع) آنان است.

حضرت ام البنین خود را نه به عنوان جانشین فاطمه(س) بلکه به عنوان خادم فرزندان فاطمه(س) می دانست. عباس(ع) از این سرچشمه ادب، تربیت آموخت که برادرش حسین(ع) را همیشه یا سیدی، یا ابا عبدالله خطاب می کرد. اگر چه هر دو از یک پدر بودند اما تواضع و ادب او نسبت به حسین(ع) به علت نگرش عمیق او به عظمت حضرت زهرا(س) بوده و این درسی است که از کودکی حضرت ام البنین به آنها آموخت.

امر مقدس تربیت برای زنان به عنوان یک امتیاز مهم مطرح شده است که در این راستا ام البنین یکی از از مربیان تاریخ قلمداد می شود تا هستی بر جاست و صفات عباس(ع) بر زبان ها جاری است سخن از ام البنین می شود. آری درس ادب، ولایتمداری، عشق به ممنوع و آشنایی با دردهای زمان از جمله درس هایی بود که چهار پسر ام البنین در مکتب مادر آموختند و با آنها جاودانه شدند. ام البنین پس از واقعه عاشورا وفات کرد و در بقیع و در نزدیکی فاطمه زهرا(س) به خاک سپرده شد.

ابونصر نجاری در کتاب خود به نام "سراسله العلویه" می گوید: امیرمومنان پس از فاطمه(س) از قبیله فهد تنها از ام البنین فرزند داشت و او پیش از آن حضرت و نیز پس از وفات او با کس دیگر ازدواج نکرد.

عمر رضا کحّاله در "اعلام النساء" می گوید او شاعری خوش بیان بود. همچنین شاعر توانا، شیخ احمد دجیلی گفته است: ام البنین و ما اسمی هذایاک خطوت بالصبر و الايمان ذکر اک / ای ام البنین! چقدر از خصوصیات والایی برخورداری به سبب شکیبایی و ایمانت، یاد تو جاودانه شد.